Trăiască 1 Iunie, Ziua Internațională a Copilului

Proletari din toate țările uniți-vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR
Anul VI Nr. 39 (291) * Sâmbătă 29 Mai 1954 * 4 pag. 15 bani



Foto: GR. PREPELIȚĂ

„Copiii sunt florile vieții"

MARCEL BRESLAȘU

Marele scriitor sovietic Maxim Gorki, spunea: Copiii sunt florile vieții. Din păcate, mai sunt și acum în lume unele țări în care aceste flori ale vieții, copiii, se ofilesc și se sting prea devreme, măcinați de boli, de foamete, ori sunt chiar secerați de necruțătoarele războaie, așa cum era în Coreea, așa cum este astăzi în Vietnam

Acum doi ani s'a întrunit la Viena un mare Congres Mondial pentru apărarea copilului. Despre felul cum trăiesc și cresc copiii în diferite părți ale lumii, despre condițiile pe care le au în privința sănătății lor, a învățăturii, a culturii și odihnei — au stat de vorbă zile întregi delegații la congres. Erau printre ei savanți și profesori pricepuți în problemele educației, părinți, institutori, scriitori și artiști veniți din toate colțurile pământului — unii dintre ei călătorind multe săptămâni de zile, alții îndurând, pentru a ajunge la Viena, prigoana polițienească în țările din lagărul imperialist.

Copiii din țările lagărului păcii, copiii sovietici, cei mai fericiți din lume ca și aceia din marea Chină și din democrațiile populare, printre care și tinerele vlăstare ale Republicii noastre dragi, pot înflori înconjurați de dragostea și grija Partidului și Guvernului, de iubirea duioasă a părinților lor, de învățătură pe care zi de zi o primesc dela profesori și instructori.

Ziua de 1 Iunie — așa au hotărît sutele de delegați la Congresul dela Viena, și printre aceștia se afla și delegația Republicii Populare Române din care am avut cinstea să fac parte și eu — va fi sărbătorită în fiecare an, în întreaga lume ca „ziua copilului". Toți aceia care au luat parte la congres s'au întors în țările lor, purtând adânc întipărită în minte și în suflet lozinca sub care s'a desfășurat această însemnată întâlnire internațională: „Copiii au nevoie de pace, așa cum are nevoie floarea de lumină". Da, în felul acesta trebuie înțelese cuvintele lui Gorki; florile vieții, toți copiii lumii, nu se pot desvolta decât sub soarele păcii. Numai în vreme de pace este cu putință să crească voinici, să învețe la școală, să se pregătească pentru a deveni oameni folositori Patriei lor și cauzei prieteniei dintre popoare

Anul acesta, ziua de 1 Iunie este întâmpinată cu deosebită bucurie în țara noastră, atât de cei vârstnici cât și de tineret și copii. In acest an vom sărbători a zecea aniversare a eliberării poporului nostru de către glorioasele oști sovietice. Tot în acest an se împlinește întâiul cincinal dela înființarea organizației de pionieri — organizație cu care ne mândrim cu toții și care ne este tuturor atât de dragă.

Acum, în preajma examenelor, urările de succese — și apoi de vacanțe plăcute — ale prietenilor voștri mai mari vă întovărășesc: Creșteți, înfloriți, sub soarele libertății și al păcii, copii care sunteți nădejdea noastră cea mai de preț, schimbul de mâine al constructorilor socialismului și comunismului.



Dragi pionieri și școlari

Zilele acestea încep examenele de sfârșit de an școlar.

Pentru cei care au învățat zi de zi, examenele sunt un prilej de a arăta învățătorilor, profesorilor lor, felul cum au muncit în cursul anului, felul cum și-au însușit cunoștințele noi, cum le-au adâncit în vederea aplicării lor în practică.

Prin rezultatele bune pe care le veți dobândi la examene, veți arăta că v'ați însușit o atitudine nouă față de învățătură, că răspundeți eforturilor pe care le face statul democrat-popular pentru desvoltarea învățământului, pentru a asigura copiilor și tineretului posibilități de a se îndrepta spre școală, de a se bucura de binefacerile învățăturii.

Vă urez, dragi copii, mult succes la examene!

ILIE G. MURGULESCU
Ministrul Invățământului

Cui să-i mulțămim?

MIHAI BENIUC

Vin de pe Jiu cărbunii grei,
Din Valea Prahovei petrolul,
Vin grânele crescute'n solul
Muncit de-ai noștri, de ai mei.

Vin stofe și pantofi, vin cărți,
Mașini, unelte, aparate
Din fabricile noastre toate,
Și nu mai pleacă'n alte părți.

Iar din prisosul tău de dai,
Să iai ce n'ai destul în țară,
Vin portocale pe vapoară,
Mașini ne vin din Stalingrad.

Din tot ce facem nu rezultă
Câștig să ghiftue bogații
Cucoanele și desmățații,
Ci pentru noi pâne mai multă.

Pentru copiii țării tale,
Să nu mai fie cei mai mulți,
Ca'n alte vremuri goi, desculți,
Ca'n alte țări cu fețe pale,

Să fie rumeni, grași, deștepți,
La joacă buni și buni la treabă,
Să-i aibă țara ca podoabă,
Puternici, hotărîți și drepți.

Cui vrei să mulțămim de toate?
Chiar ție, de muncești și tu
Dar nu uita cine făcu
Prin stat muncitoresc, — dreptate!

Și nu uita, pe-acest meleag
Cine cu oști învingătoare
Izbi'n dușmani și'ntinse'n zare
Al libertății roșu steag!



FERICIRE PENTRU

Cuvinte despre fericire

AL. OVIDIU ZOTTA

Hei, voi fete și băieți,
Chipuri arămii sau albe,
Trăitori pe văi de ape,
Ori prin munți cu văl de ceți,

Haideți și-om statornici,
Dela cap la cap de lume,
Sfat de seamă, sfat anume
Rânduit pentru copii.

Oare cum poți să alegi
Din orânduiala firii
Ințelesul fericirii?
Ce e fericirea, deci?

Hm, să fie fericirea
Pasărea fără pereche
Din povestea ceia veche?
Nu, nu-i bună potrivirea.

Voi, copii de pe meleaguri
Stăpânite de popor, —
Cartea voastră, cântul, joaca,
Și plimbările cu barca,
Drumul către școală'n zori,



Dreptul pentru dobândirea
Celor scrise'n foi de carte
Purpuriile cravate,
Toate astea-s fericirea!

...Dar voi, frați din depărtări,
Nu-i știți fericirii raza —
Vi-i furată, și stă'n paza
Cheii domnilor bancheri!

Uscăciunea unei pâini
Dibuite prin gunoaie,
Gerul care vă'nconvoaie
Cu răsufletu-i hain.



Tatăl, prins de stăpânire
Fiindcă spune că vi-i foame,
Gloanțele țâșnind din arme —
Pot fi oare fericire?...

Dar voi, fete și băieți,
Chipuri arămii sau albe,
Trăitori pe văi de ape,
Ori în munți cu văl de ceți —

Nu vă temeți; fericirea
Tot a voastră o să fie!
Nu-i putere în loc să-i ție
Luptei lumii, izbândirea!

Și va fi, va fi o zi,
— Zorii ei mijesc în zare —
Când al fericirii soare
Pentru toți va răsări...

Și-atunci toți vom ști prea bine
Fericirea ce e, cum e,
Și din cap în cap de lume,
Sfatul nostru iar l-om ține!

Cântec de drum

Lung șueră trenu-așteptându-ne'n gară,
Și seara-i mai caldă, doar e primăvară!
Vacanța-i aproape. Ca mâine-om porni
Cu trenul spre zările largi, albăstrii...

Și trenul va da peste câmpuri năvală...
In urmă-or rămâne examene,școală.
Cu joacă și râset și cântec, înainte
Porni-vom noi iarăși, spre piscuri de munte.

Și'n cântec noi patria noastră-o slăvim...
O, patrie scumpă, cât de mult te iubim...
Tu nouă o viață senină ne crești,
Și visele toate ni le'mplinești...

Doru DRIDA
cl. a III-a
Chișineu-Criș, raionul Criș
regiunea Arad

Copiii Phenianului

Dimnieața pe bulevardul I. V. Stalin din Phenian, capitala Republicii Populare Democrate Coreene, trec mulți elevi. Se'ndreaptă voioși spre școală și fiecare poartă cu el două-trei cărămizi, legate cu o frânghie. Ajungând la școală, așează cărămizile în curte și numai după asta intră în clasă.

Cu cărămizile pe care copiii le scot din ruine, se vor zidi noi case la Phenian. Ajutorul dat de ei la reconstruirea minunatei patrii a „dimineților liniștite" este foarte însemnat.



Elevii școlii nr. 21 din Phenian își reconstruesc școala

Până de curând mătușa Li In Hi n'avea locuință. O găzduiau vecinii. Elevii Școlii populare nr. 3 i-au promis ajutorul lor. Și s'au ținut de cuvânt. I-au construit o căsuță. Cât de fericită era mătușica. Plângea de bucurie. Dar și mai bucuroși erau micii constructori, școlarii.

Iată, așa sunt copiii Phenianului.

Locuri natale

In patria mea sunt locuri frumoase, cu holde întinse de grâu, cu păduri dese, cu izvoare răcoroase, cu orașe, cu fabrici multe. Dar mie, vă spun drep , mi se pare că regiunea mea natală este cea mai frumoasă... Regiunea mea natală este Hunedoara. Ați călătorit vreodată prin locurile acestea? Eu le cunosc bine, le-am străbătut de-a-lungul și de-a latul. Am să vă povestesc acum câte ceva despre

Regiunea noastră este înconjurată de dealuri acoperite de livezi, bogate în viță de vie, care dă struguri cu boaba aurie și dulce... Printre dealuri se găsesc poenițe cu iarbă grasă. Aici pasc turme de oi cu lâna moale și albă. Dincolo de brâul dealurilor se văd munții...

Munții închid în ei multe comori. De aici se scoate cărbunele și fierul pentru furnalele noastre înalte.

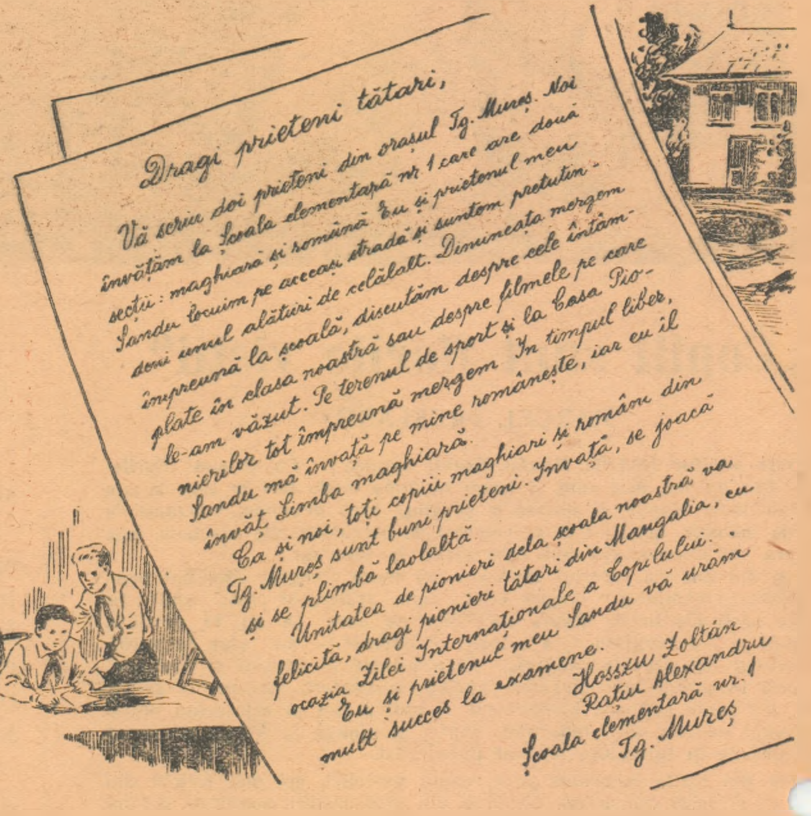
Pe potecile munților te poți duce la vânătoare. Dacă-ți sare înainte o veveriță neastâmpărată, nu te speria. Nu te speria nici de sprintena căprioară. Dar ce te faci dacă îți iese în cale un mistreț sau un lup?

Dar Mureșul — bătrânul nostru Mureș, unde poți pescui și te poți scălda în voie... Frumos e Mureșul, cu unda lui liniștită și limpede.

Din câte v'am spus, ce credeți, nu-i așa că-i frumos pe la noi?

Aș vrea să călătoresc mult și să-mi cunosc patria, patria mea frumoasă și bogată, în care creștem voioși, înconjurați de-o nemărginită grijă.

Elena I. CECĂLĂCEANU
cl. a VI-a A Școala elementară de 7 ani
Teiuș


Dragi prieteni tătari,

Vă scriu doi prieteni din orașul Tg. Mureș. Noi învățăm la Școala elementară nr 1 care are două secții: maghiară și română. Eu și prietenul meu Sandu locuim pe aceeași stradă și suntem pretutindeni unul alături de celălalt. Dimineața mergem împreună la școală, discutăm despre cele întâmplate în clasa noastră sau despre filmele pe care le-am văzut. Pe terenul de sport și la Casa Pionierilor tot împreună mergem. In timpul liber, Sandu mă învață pe mine românește, iar eu îl învăț limba maghiară.

Ca și noi, toți copiii maghiari și români din Tg. Mureș sunt buni prieteni. Invață, se joacă și se plimbă laolaltă.

Unitatea de pionieri dela școala noastră va felicita, dragi pionieri tătari din Mangalia, cu ocazia Zilei Internaționale a Copilului.

Eu și prietenul meu Sandu vă urăm mult succes la examene.

Hosszu Zoltán
Rațiu Alexandru
Școala elementară nr. 1
Tg. Mureș

COPIII

Grija pentru copii

In Șanhai, în centrul orașului, se află un parc. E parcul poporului unde oamenii muncii vin să se odihnească, să se distreze. Pentru cei mici s'a amenajat aici un teren de sport. In afară de aceasta pe copii îi mai așteaptă caruselul, leagănele și tot felul de jocuri. De dimineață până seara răsună pe aleile parcurilor râsetele fericite ale copiilor.

★

La Pekin, pe lângă Teatrul de artă al tineretului se află și un

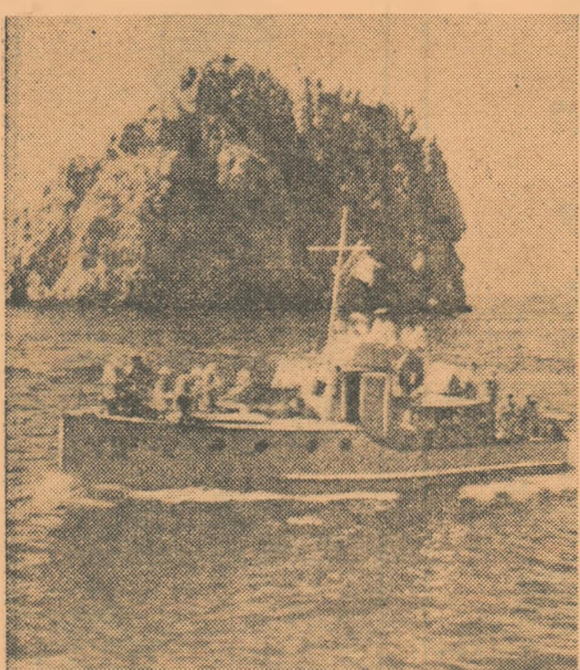


„Și micul Li ne întâmpină"
E. TARU



TOŢI COPIII LUMII

In tabăra dela ARTEK



Vacanţa din vara trecută am petrecut-o la Artek, în minunata tabără a pionierilor.

Artekul e aşezat într'o regiune frumoasă, pe malul Mării Negre, printre munţi împăduriţi. Aici se odihnesc vara pionieri din toată Uniunea Sovietică.

Intr'o zi, instructoarea noastră superioară ne-a anunţat că ne vin oaspeţi de peste hotare: copii din R. Cehoslovacă, din Republica Democrată Germană şi din Franţa.

Primii au sosit pionierii cehoslovaci. Au venit tocmai în timpul odihnei de după amiază. Dar am sărit cu toţii din paturi când i-am auzit trecând prin faţa vilelor noastre. Eram nerăbdători să-i salutăm.

Ne-am împrietenit foarte repede cu ei. Eu m'am împrietenit cu Volodia Rujicica, conducătorul detaşamentului de pionieri cehoslovaci. Un băiat puternic, vesel şi cu multă voinţă. Imi amintesc de unul din jocurile noastre. Dela o distanţă de opt paşi, trebuia să ne apropiem, cu ochii închişi, de un panou pe care era desenat un clown. Trebuia să nimerim cu degetul un punct de pe desen. Volodia nu izbutea deloc. Ceilalţi se îndeletniceau cu alte jocuri, mai distractive, dar Volodia nu voia să-l părăsească pe clown. S'a învârtit pe lângă el vreo jumătate de oră, până ce-a reuşit să nimerească ţinta. De-abia atunci l-au atras celelalte distracţii.

După o săptămână, au sosit şi pionierii germani, iar din Franţa a venit Paul, membru al organizaţiei „Vaillants". La plecarea din Paris, Paul avea la el cravata. Când a trecut prin Germania Occidentală poliţiştii l-au percheziţionat şi i-au luat cravata şi o carte tare dragă lui: „Aşa s'a călit oţelul" de Nicolai Ostrovschi. Poliţiştii l-au închis şi l-au lăsat să-şi continue drumul de-abia după trei zile.

Am petrecut aproape o lună cu prietenii noştri la Artek. Ne-am plimbat prin parcuri în care cresc cei mai frumoşi arbori din sud, ne-am plimbat pe mare cu şalupe şi cu bărci cu vâsle, ne-am urcat pe vestita stâncă pe care stătea deseori, odinioară, Puşchin, am făcut excursii pe ţărmul Crimeii.

Viaţa asta frumoasă din tabără ne-a apropiat mult. Deseori, seara, ne adunam în parc ori pe malul mării şi vorbeam despre viaţa noastră.

M'au impresionat mult povestirile lui Paul despre copiii francezi.

Odată, membrii „Vaillants"-ului au organizat o discuţie despre cartea lui Boris Polevoi, „Povestea unui om adevărat". Când au vrut însă să înceapă discuţia, a intrat în sală un poliţist şi a anunţat că discutarea acestei cărţi este interzisă. Aşa s'a întâmplat de trei ori: copiii se adunau, dar poliţiştii nu-i lăsau să discute. De-abia a patra oară, când muncitorii au hotărît să păzească sala de poliţişti, au reuşit să discute copiii cartea scriitorului sovietic.

Altfel de povestiri erau cele ale pionierilor din Cehoslovacia şi R. D. Germană. Ei povesteau despre viaţa lor liberă, tot mai frumoasă, despre noile şcoli şi parcuri pentru copii, despre părinţii lor — muncitori harnici.

Ne-am împrietenit aşa de mult, încât ne-a venit foarte greu să ne despărţim. De atunci au trecut multe zile, dar prietenia noastră nu s'a destrămat. Ne scriem, ne împărtăşim munca şi visurile noastre. Vara petrecută la Artek a întărit prietenia noastră, prietenia copiilor din diferite ţări.

Ira ZVEGHINŢEVA
Şcoala nr. 70 din Moscova

Pe o stradă din Pontiac

Pe o stradă din Pontiac (Michigan, Statele Unite ale Americii), mergea un băieţaş negru, de 9 ani, numit James Douglas Brown. Din partea opusă a străzii veneau spre el doi poliţişti în uniformă. James îi privea indiferent. Deodată răsună o detunătură. James mai văzu o dată feţele rânjite ale poliţiştilor, cerul albastru, senin... şi-apoi nu mai văzu nimic. Glonţul ucigaş îl răpuse.

— Dar ce v'a făcut băiatul? — întrebă un trecător pe unul dintre poliţişti.

— Credeam că-i un negru mai bătrân şi mi s'a părut că vrea să comită o spargere la un magazin, răspunse acesta batjocoritor.

Trecătorii îşi continuară drumul. Poliţiştii porniră şi ei mai departe, fluerând. Doar băieţaşul negru zăcea pe caldarâm, într'un lac de sânge.

N'avea nimeni de gând să-i pedepsească pe poliţişti pentru fapta lor. Uciderea negrilor, în America, nu e socotită crimă.

EL N'ARE COPILĂRIE



După o zi de trudă istovitoare, micul lustragiu din Alger se pregăteşte să se culce pe trotuar, pentru că locuinţă n'are. „Ţara unde copiii n'au şcoală şi pâine" — aşa i se zice coloniei franceze Alger.

CHINEI LIBERE

ansamblu anume pentru copii. Acest ansamblu prezintă pe scenă piese, basme, programe de cor şi dansuri. Numai în cursul unei luni s'au dat 20 de spectacole la care au participat 80.000 copii. Tinerii artişti dau deseori reprezentaţii în şcoli, în tabere pionereşti. Uneori îi ajută pe alţi copii să organizeze serbări şcolare. Nu e de mirare că ansamblul acesta e foarte iubit de copiii chinezi.

★

Intr'unul din cartierele pitoreşti din Pekin, pe ţărmul lacului Siciahai se află o şcoală de balet. Cei mai renumiţi artişti ai operei clasice chineze îi ajută pe copii să-şi însuşească tainele dansului.

Fapte pionereşti

Pionierii şcolii „Ini-in" din Pekin, au alcătuit în timpul vacanţei de vară din anul trecut peste 200 colecţii de pietre, roci, insectare şi peste 20 ierbare. Toate acestea le-au adus în dar şcolii lor. Datorită acestor colecţii, insectare şi ierbare, în tot cursul anului şcolar lecţiile de Ştiinţele naturii au fost mult mai interesante.

★

In judeţul Diao, din provincia Sandun, 400 pionieri au distrus peste 20.000 larve, salvând prin aceasta multe plantaţii de leguminoase.

★

In China sunt foarte iubiţi „micii învăţători". „Micii învăţători" sunt pionieri care ajută la alfabetizarea adulţilor. In oraşul Siucijan pionierii au ajutat 4000 de adulţi să învete carte.

Ostaşul Ciu Van Sai



— Vreau să lupt. Primiţi-mă în rândul ostaşilor — a spus Ciu-Van Sai. Era un băiat abia răsărit şi tare firav.

— Nu, nu se poate, i s'a răspuns. Să mai treacă vreme, să te faci mai voinic şi apoi...

Inainte de a fi cântărit, fără să bage nimeni de seamă, băiatul şi-a legat o piatră de brâu şi astfel comisia l-a primit în armată. Până acum Ciu Van Sai a luat parte la două atacuri împotriva duşmanilor. Pentru vitejia de care a dat dovadă tânărul ostaş vietnamez, în ultimele lupte de lângă Lai-Ciau, a fost decorat.

Am văzut Londra

Plecasem de mai mult timp din ţară şi iată că, după o lungă călătorie cu vaporul, am intrat în portul Londrei. Era o dimineaţă de primăvară. Oraşul plutea într'o ceaţă subţire cenuşie. Toată ziua am fost ocupat. Spre seară am căpătat învoire să mă plimb. M'am îmbrăcat frumos şi am plecat împreună cu vreo câţiva tovarăşi să vedem oraşul.

O pornisem spre centru. Dar ca să ajung până acolo trebuia să trec prin cartierele muncitoreşti, cartiere pline de sărăcie şi mizerie

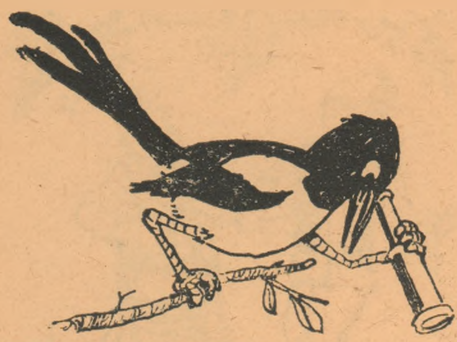
Am privit îndelung casele. Iată cum arătau nişte bordeie mici, scunde, în formă de tunel, făcute din tablă ondulată, cu uşi atât de mici încât trebuie să te apleci ca să poţi intra. In loc de ferestre sunt nişte găuri peticite cu hârtie. Intr'un asemenea bordei trăieşte o familie: mama, tata şi o mulţime de copii.

Mai târziu, în port, m'am împrietenit cu un muncitor cu care am vorbit despre condiţiile mizere în care trăiesc atâţia oameni din Londra. El mi-a spus:

— In Londra sunt peste 140 mii familii de muncitori care n'au locuinţe. Ştii unde dorm? Sub podurile râului Tamisa. Fiica lordului Morisson locuieşte singură în 20 de camere iar copiii noştri... ai văzut singur unde trăiesc. Pe lorzi nu-i interesează viaţa mizeră a oamenilor muncii şi a copiilor lor.

Constanţa, Mai 1954

M. NICOLAE
— marinar —



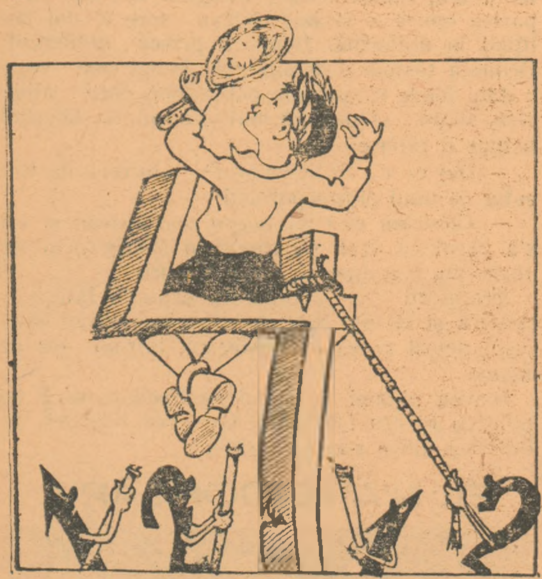
Ce-a văzut COȚOFANA

Desene: E. ZUKERMAN și BURSCHI

Eu sunt Fana-Coțofana,
Totul văd și totul știu.
Cum se iscă o'ntâmplare,
Să v'o spun îndată viu.

Cu ochianu-mi văd mai bine
Ca Ochilă din povești,
Și din orișicare școală
V'aduc fel de fel de vești.

Pe-unde-am hoinărit întruna
Până am venit aci
Multe lucruri adunat-am
Despre ele-oi povesti:



„Am 4 și nu-mi mai pasă!"

Epigrame

Exemplar reeditat

Rupi flori, spargi geamuri din ambiție.
Să te prezint mai e nevoie?
Ești cea mai proaspătă ediție
A renumitului „Domn Goe"

Acasă și la școală

Se plâng părinții: „El acasă
Răspunde ne'ntrebat mereu":
Ciudat! La lecție, în clasă,
Chiar întrebat, răspunde greu!...

„Prietenul" celor mici

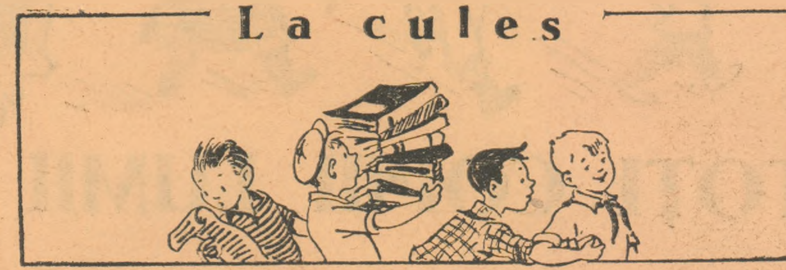
Cu cei de seama lui, în pauză,
Nu se amestecă vreodată.
Preferă pe cei mici, din cauză
Că-i vine mai ușor să-i bată.

Unui repetent

Spui că nu ești pierde-vară,
Bine, asta înțeleg.
Dar colegii remarcară
Că ești... „pierde-an-întreg".

C. ARCAȘU

La cules



Roadele, cum văd, sunt coapte...
Hai să le-om culege toate!



Tremurici, ce-atâta spaimă?
Doar ai învățat, n'ai teamă!



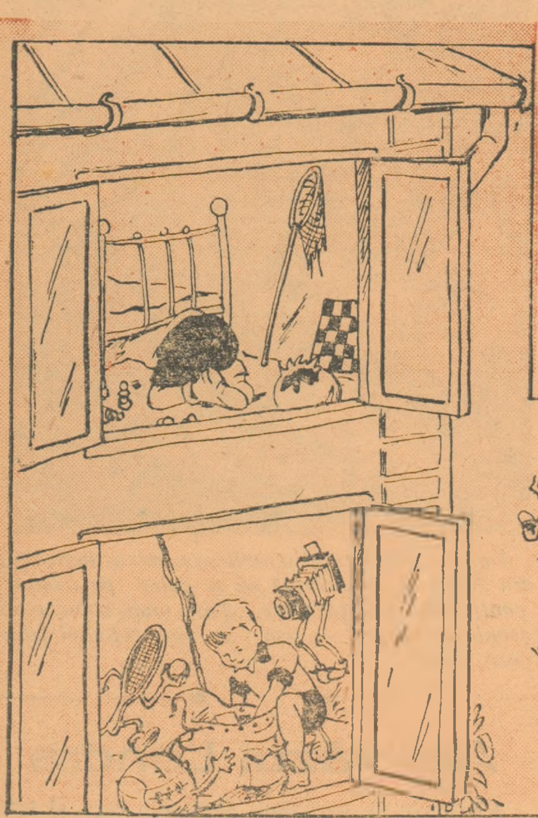
Hei, tu crezi că poți să urci
Pân'la roade, cu fițuici?!



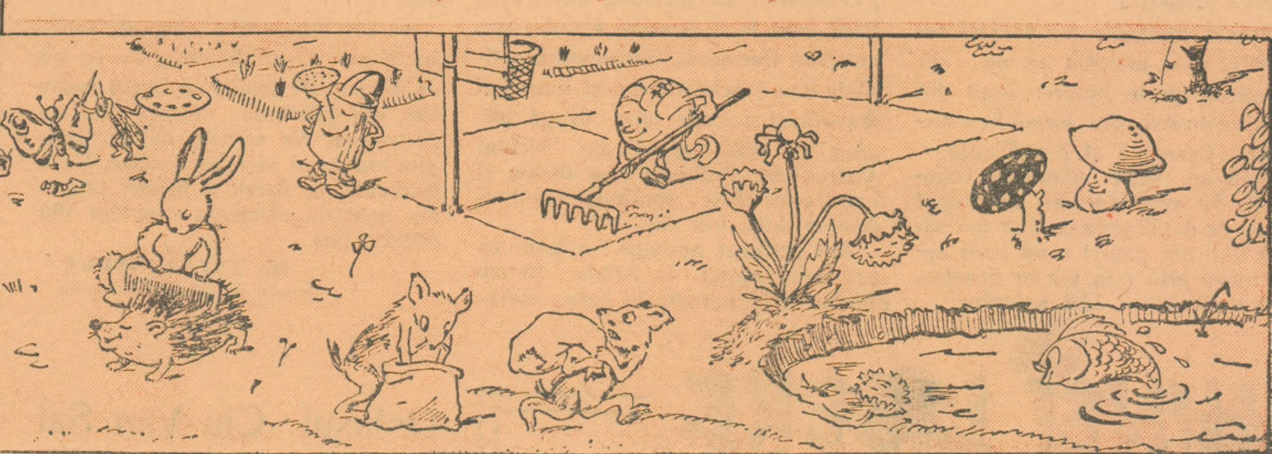
A, mata ziceai că poți
Să'nveți totu'n două nopți!...



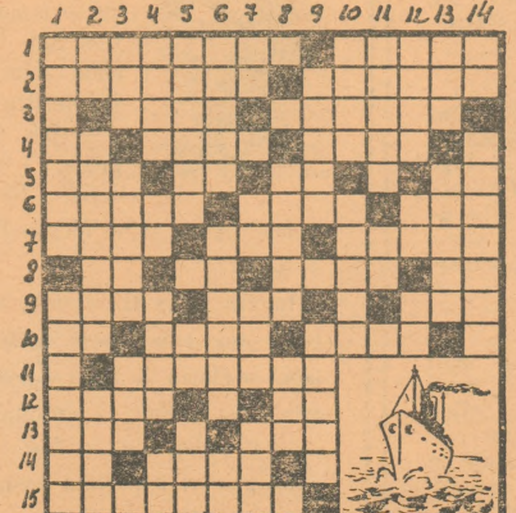
Tu, ce-i drept, ai învățat —
Deci, culegi nesupărat!



Ne așteaptă prietenii



IN LARGUL MARII...



ORIZONTAL: 1. Drumeți pe drumuri fără pulbere. Escală. 2. Comandanți de flote. Sbuciumări neostenite ale mării. 3. Corăbii, vase. Sprijină pânzele unei corăbii. 4. Secol Locul unde corăbiile aruncă ancora. In U.R.S.S. sunt 5 (sing.). 5. Mare în miniatură. Lege. Așa salută copiii mici. Simbolul cobaltului. 6. Nestrăvezie, așa cum e marea mânioasă. Kilometri... pe mare. Indrumă noaptea vasele spre port. 7. 1000 de kg. Apel al marinarilor în caz de primejdie. Partea dinainte a unui vapor 8 Vocale din vapor! Pronume personal. Ancorat la țărm. Mihai Bărbulescu. 9. Se strecoară prin strâmtoare. A apuca. Animal domestic... sau unitate de măsură a puterii motoarelor (pl.) 10. Notă muzicală. Strâng. Colindă mările și oceanele. 11. Mici vase plutitoare pescărești. 12. Cea de direcție se numește cârmă 100 m. în lung și'n lat. 13. Râu în R.P.R. Institutul de Cercetări Agricole. 14. R. Partea de dinapoi a unei corăbii (pl). 15. O schimbă cârmaciul.

VERTICAL: 1. Marinar. Partea dreaptă a unei corăbii. 2. Posed. Se scaldă în apele mărilor și oceanelor. Cărări înflorite. 3. Un fluviu în Europa. Barcă... sportivă. Scurt! (Monoverb). 4. Supărat. Calciu. Compartiment în fundul vasului. Deasupra. 5. Bătălie pe apă. Prepoziție. Port cu vorba! 6. Fug. Barcă mai mare. Pete! 7. Vârful riglei. Om... sucit. Numeral. Apuci. 8. Teren de alergări. Animal de apă. 9. In legătură cu vama. Invârtire bruscă. 10. Urme de cerneală (sing.). Rămășițele unui vas scufundat. 11. Cei ce fac oale. Curse! (Monoverb). 12. Fără impurități (pl). In flotă. Intrebare. 13. Argon (prescurtat). Bară de direcție pe vas. 14. Notă muzicală. Vase fluviale din filmul „Amiralul Ușacov" (sing.).

Redacția și administrația: București Piața Scânteii, tel 7.61.00. 7.60.10. 7.60.40. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POȘTALE și SECȚIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin".